

«ТАСДИҚ МЕКУНАМ»

Ректори Донишгоҳи давлатии
омӯзгории Тоҷикистон ба номи
Садриддин Айни, профессор
Ибодуллозода А.И.

«28» январӣ соли 2023

ХУЛОСАИ

КАФЕДАРИ НАЗАРИЯ ВА ТАЪРИХИ АДАБИЁТИ
ДОНИШГОҲИ ДАВЛАТИИ ОМӢЗГОРИИ ТОҶИКИСТОН
БА НОМИ САДРИДДИН АЙНӢ

Диссертатсия дар мавзӯи «Мақоми Азизуддини Насафӣ дар ташаккули насри ирфонии адабиёти форсу тоҷик (масъалаҳои сарчашмашиносӣ ва поэтика)» барои дарёфти дараҷаи илмии номзоди илми филология аз рӯи ихтисоси 10.01.08 – Назарияи адабиёт. Матншиносӣ, нусхашиносӣ дар кафедраи назария ва таърихи адабиёти факултети филологияи тоҷики Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С.Айнӣ ба анҷом расидааст.

Сагторов Ҳабибулло Ҷабборович соли 2013 факултети забонҳои Осиё ва Аврупои Донишгоҳи миллии Тоҷикистонро аз рӯи ихтисоси муаллими забони арабӣ ва англисӣ хатм карда аст.

Аз соли 2014 ба ҳайси ассистенти кафедраи назария ва таърихи адабиёти Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айни қабул гардида аст.

Мавзӯи диссертатсия дар шурӯи олимони Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айни аз 29.06.2019, қарори №12/4.7. тасдиқ шудааст.

Рохбари илмии унвонҷӯ доктори илми филология, профессори кафедраи назария ва таърихи адабиёт Восиева Рухшона Курбоновна, муовини ректор оид ба корҳои хориҷии Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айни мебошад.

Шаҳодатнома дар бораи супоридани имтиҳонҳои номзадиро аз ҷониби Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айни аз санаи 15.05.2023 таҳти №04/110 гирифтааст.

Муҳокимаи диссертатсия чунин натиҷагирӣ карда шуд:

Азизуддини Насафӣ аз ҷумлаи орифон ва нависандагони суфимашраби маъруфи асри сздаҳуми милодӣ маҳсуб шуда, бо таълифи осори гаронмояи ирфонӣ насри ирфонии адабиёти форсу тоҷикро дорой афзудааст. Ба қалами ӯ дар асл беш аз 30 рисолаи илмии ирфонӣ тааллуқ мегирад, ки дар онҳо масоили мубрами тасаввуф ва аркони ирфон шарҳу тавзеҳ ёфтаанд. Ҳарчанд осори ин нависанда дар кишварҳои форсизабон, аз ҷумла дар Эрон бо кӯшиши Мирбоқирии Фард ва дигарон ба ҷоп расидааст, дар Тоҷикистон ҳанӯз тадқиқоти мукамал сурат нагирифтааст ва ҳамин матлаб водор месозад, ки роҷеъ ба осори мансури ин шахсият, хоса «Зубдат-ул-ҳақоик», «Баён-ут-танзил», «Мақсад-ул-аксо» ва чанд рисолаи дигари ӯ мабоҳисе дар доираи як диссертатсия орошта шавад.

Муаррифии шахсият ва осори Азизуддини Насафӣ ҳанӯз аз замони зиндагии худӣ ӯ оғоз шудааст. Сарчашмаи муътамади омӯзиши рӯзгор ва мероси ин адиб пеш аз ҳама асарҳои худӣ вай мебошанд, ки дар онҳо бар асоси талаботи иншо дар бархе маворид аз рӯзгор ва аҳволу ақволи ҳеш, хоса дар иртибот ба макотиби тасаввуфи замон зикри матолиб рафтааст. Ҳатто, тавачҷух ба тарҷумаи осори Насафӣ ба забонҳои хориҷӣ аз қарни ҳафтдах, дақиқан аз соли 1655 милодӣ оғоз ёфта, дар ҳамин сол буд, ки қисмате аз рисолаи «Мақсад-ул-аксо» ба забони лотинӣ тарҷума шуд. Аз ҷумла, Полмер, Фритз Мер ва Ҳенри Корбен низ дар муаррифии шахсият ва осори Насафӣ алоқамандии хешро зоҳир кардаанд. Маҷмуаи

рисолаҳои маъруфи вай бо номи «Инсони комил» аз ҷониби Мориҷон Мула бо муқаддима ва ҳавошӣ тасҳеҳ шудааст, ки ба он Ҳенри Корбен муқаддимае нигоштааст.

Дар мавриди таҳқиқи комили рӯзгор ва осори Насафӣ асосан донишмандони соҳибноми Эрон Аҳмад Маҳдии Домгонӣ, Саид Асгар Мирбоқии Фард ва Алиасғари Ҳикмат, Ҳомид Раббонӣ иштиғол варзидаанд. Мирбоқии Фард дар баррасии рӯзгор, осор ва мероси адабиву ирфонии Насафӣ мабоҳиси фаровони илмиеро дар муқаддимаи асари «Баён-ут-танзил» ғунҷоиш додааст, ки бевосита ба эҳтимоми ин донишманди номвар тасҳеҳ шудааст.

Мебояд зикр кард, ки ҳарчанд бахшҳои марбут ба зиндагинома ва осори Насафӣ дар бархе аз ин осори таҳқиқӣ ба назар мерасад, аммо таҳқиқ ва мутолиа дар онон мушаххас месозад, ки рӯҷӯи ин донишмандон ба мероси ирфонии адиб танҳо ба хотири бозгӯии муҳтаво ва мундариҷаи таълифоти вай ба ҳадафи муқаррар намудани доираи афкори фалсафӣ ва сиёсиву ирфонии нависанда ба шумор меравад. Баррасии арзишҳои адабии таълифоти мазкур ва ҷойгоҳи онон дар адабиётшиносӣ ва таҳаввули насри ирфонии форсу тоҷик аз зовияи дидгоҳҳои илмӣ ин донишмандон асосан берун мондааст. Дар Тоҷикистон таваҷҷуҳ ба шинохти рӯзгору осори Азизуддини Насафӣ камтар зоҳир шудааст ва асосан он ҷӣ дар даст дорем, ҳамон маълумотномаҳои умумӣ қомусӣ ва чандин мақолаву корҳои таҳия ва нашри осор маҳсуб мешаванд. Дар навбати аввал бояд қайд намуд, ки дар Тоҷикистон бештари маврид чанбаҳои фикрӣ, яъне афкори фалсафии Азизуддини Насафӣ ба риштаи таҳқиқ кашида шудаанд. Аввалин кӯшиш аз ҷониби донишманди риштаи фалсафа Рустам Шукуров мебошад, ки ӯ рисолаи «Зубдат-ул-ҳақоик»-ро аз форсӣ ба забони русӣ тарҷума намуд, ки соли 1988 дар таркиби китоби «Суфизм в контексте мусульманской культуры» ба ҷоп расидааст. Соли 2011 муҳаққиқи риштаи фалсафа Исомиддин Шарифов дар мавзӯи «Муаммоҳои антропологӣ дар фалсафаи Азизуддини Насафӣ» рисолаи

номзадӣ дифоъ намудааст, ки он ба таҳқиқи ҷанбаҳои фалсафӣ, хоса фалсафаи инсон ва иродаву озодии он дар афкори фалсафии ин нависандаи ориф бахшида шудааст. Рисолаи Саидҷаъфарова Парвина таҳти унвони «Афкори фалсафӣ ва ахлоқи Азизуддини Насафӣ» роҷеъ ба андешаҳои фалсафӣ ва ахлоқи адиб баҳс мекунанд.

Дар ин рисола агарчӣ рӯзгору ва осори Насафӣ дар як фасли рисола ба таври алоҳида баррасӣ гардидааст, ба назар мерасад, ки тамоми масоили марбут ба рӯзгору осори ин адиби мутафаккир фаро гирифта нашудаанд. Муҳаққиқ асосан ба маълумоти таҳқиқоти анҷомдодаи Аҳмад Маҳдии Домғонӣ таъя намудааст. Ҳол он ки чӣ қаблан ва чӣ баъдан дар бораи рӯзгору осори адиб корҳои муайяне дар Эрон ва кишварҳои аврупоӣ ба анҷом расидаанд, ки дар ҳар ду таҳқиқоти анҷомёфта ба мушоҳида намерасанд. Нуктаи дигари қобили мулоҳиза он аст, ки чун ҳадафи аслии ин муҳаққиқон таҳқиқи ҷанбаҳои фалсафии афкори нависанда ба шумор меравад, табиист, ки баррасии арзишҳои адабии таълифоти Насафӣ аз назари онҳо берун мондааст. Ба таври умум, баррасии вежагиҳои сабкӣ ва арзишҳои адабии насри фалсафӣ ва ирфонӣ дар мисоли осори Насафӣ мавзӯест, ки дар адабиётшиносии тоҷик камтар таҳқиқ шудааст ва ба мушоҳида мерасад, ки чӣ дар Тоҷикистону Афғонистон, чӣ Эрону Русия ва Аврупо таҳқиқоти анҷомёфта бештар ҷанбаҳои фалсафӣ доранд ва вежагиҳои сабкӣ ва арзишҳои адабии осори Насафӣ асосан аз нигоҳи аҳли таҳқиқ берун мондаанд. Вобаста ба ин, таҳқиқи мероси осори мансури Насафӣ ва вежагиҳои мавзӯиву сабки нигоҳи онҳо, нақши ӯ дар ташаккули ҷанбаҳои адабӣ ва таҳаввули сабки таълифи насри фалсафӣ ва ирфонӣ матлаби меҳвари таҳқиқоти рисолаи илмӣ моро ба миён овардааст, ки то кунун чунонки бояд, ба риштаи таҳқиқ қашаида нашудааст ва муҳимтарин самтҳои онро мақсаду вазифаҳои рисола мушаххас намудааст.

Барои расидан ба ҳадафҳои асосӣ, таҳқиқу баррасии масъалаҳои зерин дар диссертсия нақши муҳим пайдо кардаанд:

- таҳқику баррасии рӯзгори Азизуддини Насафӣ бар асоси мавод ва иттилоое, ки дар осораш зикр шудааст, бо қиёсу муқобалаи он бо ахбори сарчашмаҳо ва тазкираву осори пажӯҳишӣ;
- таҳқиқи моҳият ва мундариҷаи таълифоти ӯ таъйиди осори мансуб ба Азизуддини Насафӣ ва асаре, ки ба номи ӯ нисбат ёфтааст ва шарҳу тавзеҳи мероси ӯ;
- баррасии хусусиятҳои бадеии насри ирфонии Азизуддини Насафӣ;
- таҳқиқи махсусиятҳои насри фалсафӣ ва ирфонӣ дар осори Насафӣ;
- муайян намудани мақоми Насафӣ дар ривочи насри ирфонии адабиёти ғосру тоҷик;
- баррасии сарчашмашиносии осори мансури Азизуддини Насафӣ;
- таҳқиқи шеваҳои хоси корбурди ашъори форсӣ дар асарҳои насрии Азизуддини Насафӣ ва баррасии ҷойгоҳи ашъори шоир дар таркиби асарҳои мансури вай;
- вижагиҳои рамзгароӣ ва усулҳои ҷолиби корбурди ривоёту ҳикоят дар таркиби осори Насафӣ;
- баррасии нусхашиносии осори форсии Азизуддини Насафӣ;
- шинохти сарчашмаҳои афкор ва таҳқиқи осори Азизуддини Насафӣ;
- истилоҳоти фалсафӣ ва ирфонӣ дар осори мансури Азизуддини Насафӣ ва баррасии дидгоҳҳои хосаи ӯ ба мафҳим ва истилоҳоти орифона;
- таҳқиқи ашъори мавриди истифодаи Насафӣ ва баҳсу баррасии сарчашмаҳои аслии онҳо.

Ба сифати мавод ва ё сарчашмаҳои таҳқиқи диссертатсия рисолаҳои фалсафӣ ва ирфонии Азизуддини Насафӣ махсуб мешаванд, аз ҷумла «Кашф-ул-асрор», «Зубдат-ул-ҳақоик», «Мақсад-ул-ақсо» ва баъзе рисолаҳои дигари муаллиф.

Предмети таҳқиқи диссертатсия вежагиҳои сабки таълифи рисолаҳои фалсафӣ ва ирфонии Азизуддини Насафӣ ва муқаррар намудани мақоми ин шахсияти барҷастаи олами ирфон дар ташаккули

настри фалсафӣ ва ирфонии форсу тоҷик ба шумор меравад. Дар рисола «Мақоми Азизуддини Насафӣ дар ташаккули настри ирфонии форсу тоҷик (масъалаҳои сарчашмашиносӣ ва поэтика)» масъалаҳои марбут ба рӯзгору осор, мероси адабиву ирфонӣ, вежагиҳои сабкivu мавзӯии таълифоти мансури Азизуддини Насафӣ ба риштаи таҳқиқ кашида шудаанд.

Асосҳои назарӣ ва методологии диссертатсияро баррасӣ ва омӯзиши рӯзгору осор ва мероси адабии шахсиятҳои муътабарии адабиву ирфонӣ бо усули муқоисавӣ-таърихӣ, инчунин сохторшиносии матни асари бадеӣ, шарҳнависӣ ва баррасиҳои оморӣ ба қор гирифта шудааст. Маводи таҳқиқот баррасӣ ва таҳқиқи рӯзгору вежагиҳои сабкivu мавзӯии осори настри Азизуддини Насафиро фароҳам оварда, он дар асоси нусхаҳои хаттivu чопии осори ин нависанда ва мутафаккир, аз ҷумла кутуби «Кашф-ул-хақоик», «Зубдат-ул-хақоик», «Баён-ут-танзил», «Мақсад-ул-ақсо», «Инсони комил» ба қалам омадааст.

Навгонии илмӣ таҳқиқот дар рисола нахустин бор дар адабиётшиносии тоҷик шинохти шахсияти илмиву ирфонии Азизуддини Насафӣ, маҷмӯи осор ва вежагиҳои адабиву бадеии таълифоти вай мавриди баррасӣ қарор гирифтааст. Дар баробари ин ки дар рисола Шайх Азизуддини Насафӣ ҳамчун яке аз нависандагони барҷастаи осори мансури ирфонӣ ва фалсафӣ барои хонандагони тоҷик муаррифӣ мешавад, мақому ҷойгоҳи вай ҳамчун тарвиҷдиҳандаи настри ирфонӣ пас аз Абуалӣ ибни Сино таҳқиқ шудааст, ки то кунун ин баҳс дар расоили марбут ба таърихи адабиёти тоҷик ба миён гузошта нашуда буд, ба ҷуз аз мавриди алоҳида, ки зикраш қаблан рафт. Диссертатсияи номзодии Ҳабибулло Сатторов барои шинохти умумии инкишофи ташаккули настри ирфонии адабиёти форсу тоҷик аз чанд ҷиҳат муҳим буда, арзиши назарияш дар он зоҳир мешавад, ки дар он зимни баррасии масъалаи настри ирфонӣ дар таълифоти Насафӣ, қонуниятҳои назарии инкишофи ин навъи наср мушаххас мешавад. Маводи диссертатсия, бардоштҳои

назари диссертант ва хулосаю натиҷагирҳои ӯ барои таҳқиқи минбаъдаи анвои насри ирфонӣ дар адабиёти классикии тоҷик мусоидат менамояд.

Арзиши амалии диссертатсияи Ҳабибулло Сатторов дар он аст, ки аз мавод ва натоиҷи илмию пажӯҳиши таҳқиқоти мазкур метавон ҳангоми таҳияи таърихи наср, муруттаб сохтани китобҳои дарсӣ, васоити таълимӣ, мақолаю суҳанронҳои илмӣ дар робита ба равандҳои инкишофи насрӣ ва ғайра истифода намуд.

Мухтавои таҳқиқот ва мундариҷаи диссертатсияи Ҳабибулло Сатторов дар 9 мақола, аз ҷумла, 4 мақола дар маҷаллаҳои илмӣ тақризшавандаи ҚОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва 5 мақолаи дигар дар маҷмуаву конференсҳои байналмилалӣ руи ҷоп омадааст.

А) ИНТИШОРОТ АЗ РҶЙИ МАВЗУИ ДИССЕРТАТСИЯ:

1. Ҳабибулло, С. Тавсифи мероси адабиву ирфонии Азизуддини Насафӣ/ С. Ҳабибулло// Паёми Донишгоҳи омӯзгории Тоҷикистон ба номи С.Айнӣ. Бахши илмҳои филологӣ. – Душанбе, 2020. – №5 (88). – С. 124-128.
2. Ҳабибулло, С. Шарҳи мухтасари зиндагиномаи Азизуддини Насафӣ/ С. Ҳабибулло// Паёми Донишгоҳи омӯзгории Тоҷикистон ба номи С.Айнӣ. Бахши илмҳои филологӣ. – Душанбе, 2020. – №6 (89). – С. 182-184.
3. Абдучаббор, Р. Ҳабибулло, С. Шеваи нигориши насри суфиёна ва таҷассуми он дар осори Насафӣ / Р. Абдучаббор, С. Ҳабибулло // Паёми Донишгоҳи омӯзгории Тоҷикистон ба номи С.Айнӣ. Бахши илмҳои филологӣ. – Душанбе, 2022. – №5 (100) – С. 203-207.

4. Восиева Р. Ҳабибулло, С. Таъсири афкори чехраҳои маъруфи ирфонӣ ба рушди шахсияти Насафӣ / Р. Восиева, С. Ҳабибулло // Суханшиносӣ. – Душанбе, 2022. – №4. – С. 69-74

Б) МАҚОЛАҲОИ МУАЛЛИФ ДАР МАҶМУАҲО ВА НАШРИЯҲОИ ДИГАРИ ИЛМӢ:

1. Сатторов Ҳ.А. Сохтори «Зубдат-ул-ҳақоик»-и шайх Азизуддини Насафӣ // Маводи конференсияи илмӣ-амалии ҳайати профессорону омӯзгорон, докторантону магистрантони Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айни. Душанбе – 2021. – С. 223-227.

2. Сатторов Ҳ.А. Зиндагиномаи Азизуддини Насафӣ ё худ пири Ҳамзаи сабзпӯш «Анвори дониш» // Маҷмуаи илмии ҳайати профессорону омӯзгорон, докторантону магистрантони Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айни. – Душанбе, 2021. – С. 85-92

3. Ҳабибулло Сатторов (Тоҷикистон). Шеваҳои истифодаи ашъор ва амсол дар осори насрии Насафӣ / Маводи конфронси байналхалқии «Мероси хаттии Осиёи Марказӣ: масъалаҳои нусхашиносӣ, тарҷума, нақди муноси адабӣ. Хучанд, 31 майи соли 2022. — Хучанд: Нури маърифат, 2022. – С. 213-220.

4. Ҳабибулло Сатторов (Тоҷикистон). Нусхашиносӣ ва нашрҳои расолаҳои Насафӣ / Маводи конфронси байналхалқии «Масъалаҳои мубрами филология ва методикаи ташаккули салоҳиятмандии донишҷӯён аз забонҳои хориҷӣ. Душанбе, 20-21 майи соли 2023. — Душанбе, 2022. – 210-212.

5. Сатторов Ҳ.А. Стихи известных поэтов в прозаических произведениях Азизуддина Насафи // «Вопросы изучения лингвистики, перевода и методики преподавания иностранного языка в период глобализации. Душанбе, 24 мая соли 2023. — Душанбе, 2023. – С. 156-157.

Кафедраи назария ва таърихи адабиёти факултети филологияи тоҷики Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин

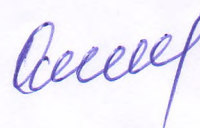
Айнӣ диссертатсияи Сатторов Ҳабибулло Ҷабборович дар мавзуи «Мақоми Азизуддини Насафӣ дар ташаккули насри ирфонии адабиёти форсу тоҷик (масъалаҳои сарчашмашиносӣ ва поэтика)»-ро кори анҷомёфтаи илмӣ ва муҳимму арзишманд меҳисобад, ки он дар сатҳи лозимии илмию таҳқиқӣ таълиф ёфта, ба талаботи кори диссертатсионӣ ҷавобгӯ мебошад. Дар ин замина, диссертатсияи мазкур ба ҳимоя аз рӯйи ихтисоси 10.01.08 – Назарияи адабиёт. Матншиносӣ, нусхашиносӣ барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илми филология тавсия мешавад.

Хулоса дар ҷаласаи кафедраи назария ва таърихи адабиёти факултети филологияи тоҷики Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С. Айнӣ тасдиқ гардидааст.

Иштирок доштанд: 16 нафар. Натиҷаи овоздиҳӣ: «тарафдор» - 14 нафар, «зид» - нест, «бетараф»- нест. Қарори № 12, аз 21.01. 2023.

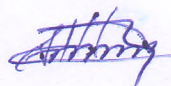
Раиси ҷаласа:

Доктори илми филология, мудир
кафедраи назария ва таърихи адабиёти
ДДОТ ба номи С. Айнӣ

 Солеҳов Ш.

Котиби илми ҷаласа:

Номзади илми филология, дотсенти
кафедраи назария ва таърихи адабиёти
ДДОТ ба номи С. Айнӣ

 Шоев А. А.

Имзоҳои Ҳ. Солеҳов ва А. Шоевро

тасдиқ мекунам:

Сардори раёсати кадрҳо ва корҳои
махсуси ДДОТ ба номи С. Айнӣ

Мустафозода А.

Суроға: 734003, Ҷумҳурии Тоҷикистон,

шаҳри Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ, 121

Тел.: +992935364303

«__» январи соли 2023